

valideorganisationers hjerteblood, vi her taler om.

Så jeg håber, at SF er løst fra det forlig, man har med de borgerlige partier og med socialdemokraterne efter et valg. Så kan det være, vi kan lave socialpolitik sammen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen SF har konstant i satspuljeforhandlingerne, i finanslovforhandlingerne prioriteret de dårligst stillede, også de handicappede, højt. Det ved fru Aase D. Madsen ganske udmærket. Ja, vi har stemt imod en række forslag fra Dansk Folkeparti, og det vil vi fortsat gøre, det kan jeg forsikre om.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var dog en ejendommelig udtalelse. Så er det altså ikke sagen, man kan arbejde sammen om. Det er hvem, man arbejder sammen med, og så blæser man højt og flot på de gode ting, der ligger i Dansk Folkepartis sociale forslag. Det var dog ejendommeligt. Det tror jeg nok at folkeudeomkring ved radioapparaterne og tv-apparaterne vil undre sig meget over.

Men med hensyn til satspuljemidlerne er det så ikke således, at de også vender den tunge ende nedefter? Er det ikke således, at satspuljen består af en vis procentdel af det, man ellers skulle regulere overførselsindkomsterne med?

Man tager fra de svage grupper på overførselsindkomster, og så lemper man dem ind i en pulje, hvor man så sidder ved finanslovforhandlingerne og deler milde gaver ud, milde gaver af de midler, som kommer fra de svageste, nemlig fra overførselsindkomsterne. Det er der, satspuljemidlerne kommer fra.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det er ikke, fordi vi sådan principielt stemmer imod noget, som kommer fra Dansk Folkeparti, men vi har altså ikke meget sympati for partiets holdninger til en række ting, det er jo det.

Sandheden er jo, at Dansk Folkeparti ikke har nogen sammenhængende økonomisk politik, det er ren populisme. Det er da simpelt hen bare populisme. Når man læser avisen om morgenen, så ser man en overskrift, og så siger man, det skal vi også have, siger man så. Det er jo fuld-

stændig usammenhængende, og det er jo fuldstændig populistisk.

Det er jo virkelig politik på et niveau, som man ikke kan tage alvorligt. Derfor kan vi da ikke tage det alvorligt, når man siger: Jamen lidt penge der, og lidt penge der, og lidt penge der, og lidt penge der.

Tingene hænger jo overhovedet ikke sammen hos Dansk Folkeparti. Man kan simpelt hen ikke regne i det parti. Det er da et problem, når man ikke kan det, og derfor kan vi ikke tage det alvorligt.

Men hvis der kommer noget gennemarbejdet, noget, der er ordentligt, noget, der er sagligt, så er vi til enhver tid villige til også at snakke med Dansk Folkeparti. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt gå tilbage til diskussionen om mulighederne for at stille nogle styrker til rådighed for at prøve at hjælpe på de store uløste problemer i Mellemøsten.

F.eks. den svenske statsminister er begejstret for den militære ordning, der nu er konstrueret mellem EU og NATO. Norge er begejstret, for de kan være med. Finland er begejstret, for selv om de ikke er med i NATO, kan de også være med i en europæisk ansvarlig styrke. Så er det påfaldende, at Danmark kun kan være med, hvis det er strengt civilt, dvs. hvis det er politi eller civilister, der skal af sted.

Men hvis nu situationen kræver fredsbevarende styrker, hvis både palæstinenserne og israelerne ønsker fredsbevarende styrker, som indvirker på militæret, er det så ikke et problem for hr. Holger K. Nielsen, at Danmark må melde pas?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Alle de der hvis'er og hypotetiske spørgsmål giver ikke nogen særlig god diskussion, det er ikke det, der er på dagsordenen.

Det, der er på dagsordenen, er, at palæstinenserne, Arafat, i går bad om at få observatører til at se, hvordan det foregår dernede. Der er ingen, der har bedt om, at Europa sender militære tropper til Mellemøsten, det er der ingen, der har bedt om, det er ikke på dagsordenen. Derfor synes jeg, det er helt, helt mærkeligt, at vi skal stå og diskutere den form for hypotetiske spørgsmål.